

659.1

Szerző

Cím *Milyen a városi gazdálkodás?*

Hely

Idő

"1911"

Forrás:

Ar. Est

Személy

Bp.

1911 11/19.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Milyen a városi gazdálkodás?

Megdrágitott reklám

Eszteendő óta sürgette a főváros közönsége, hogy vegyék ki az utcai hirdetés ügyét az Emmerling-féle magáncég kezeiből, mert a reklám a magángazdálkodás jövedelmi törekvései folytán elviselhetetlenül drága és intenzitása nem is elég nagy ahhoz, hogy nagyban és sikeresen lehessen hirdetni a drága díjakért.

Hosszu és izgalmas agitáció után végre sikerült rávenni a főváros közgyűlését arra, hogy községecse a hirdetés ügyét. Mindenki azt hitte, hogy ezzel nagyot fog lendülni a reklámügy, és a kereskedelem és az ipar, a mely ma már egyáltalában nem is tud holdogulni megfelelő reklám nélkül, végre igen hathatós szervezetet nyer a főváros utcáin való hirdetésre.

A városi gazdálkodás azonban gondoskodott róla, hogy a közönség ezut-

tal is óriásit csalódjon, és mint minden üzem, a melyet a főváros vett eddig kezelésébe, a hirdetésügy is ugy kezd alakulni, hogy a közönség nemsokára százszorosan is vissza fogja sirni a régi állapotot, a melytől minden áron szabadulni akart.

A fővárosi hirdetési üzem ugyanis az utcai hirdetés monopóliuma alatt azt érti, hogy például a kereskedő a boltja előtt semmiféle reklámtáblát ne alkalmazhasson, vagy hogy a régóta szokásos utcai reklám-cédulaosztogatás szintén az üzemkezelőség ellenőrzése alatt álljon, és díjköteles legyen.

Ebből a legképtelenebb helyzetek fognak előállni és különösen a kisebb kereskedők és iparosok, a kiknek eddig sem volt pénze utcai falragaszokra, hanem apró cédulák utcai osztogatásával igyekeztek a közönség figyelmét a maguk árucikkeire felhívni, elesnek ettől a sikeres reklámtól, mert a fővárosi üzemkezelőség azt követeli, hogy a ki az utcán reklám-cédulákat akar osztogatni, az minden osztogató után tizenöt korona díjat fizessen, azonkívül pedig rendőrhatalósági engedélyt kérjen mindenik számára, a mi

annyit jelent, hogy jelentkezni kell előbb a hirdetési üzemkezelőségnél, aztán a rendőrségnél, el kell járni itt, el kell járni ott, ugy hogy a kisember a pénz- és időpocséklás folytán sohasem lesz képes az eddigi sikeres reklámot a jövőben folytatni.

Bizonyos, hogy nem a reklám megszorítása és megnehezítése, hanem az ellenkező volt a községecse célja és nyilvánvaló, hogy a copfos bürokrácia beavatkozása hiúsítja meg ebben az esetben is a kitünő cél elérését. Reméljük, hogy azok, a kik a községecset a gyakorlat érdekéből annak idején folyton megsürgették, gondoskodni fognak róla, hogy ezt a célt a városi üzem ne zavarhassa meg.